

NOOMI LOUISE HÅSETH GJERDE (1983)

Med digital vev som utgangspunkt trosser Gjerde en regelbundet tradisjon i sin søken etter alternative måte å konfluere trådene. Resultatet er analogiske uttrykk for lidenskap i større vevde arbeider, der manipulerede fotografier og ord brukes som en direkte kommentar på, eller en inngangsport til det monotone, meditative arbeidet med veven. Overflatene kan framstå som både harde og myke, alt etter hvor i rommet betrakteren befinner seg. I kontrastene mellom det digitale, "harde" uttrykket, og den myke, taktile overflaten, samt de dypt personlige motivene, blir arbeidene ikke bare metakommentarer på Gjerdens eget arbeid med veven, men også en mer generell kommentar på bruk av hender og kropp til skapelse.

Noomi Louise Håseth Gjerde er utdannet ved Kunst- og designhøgskolen i Bergen. Hun er bosatt i Bergen, en kommer opprinnelig fra Hareid i Sunnmøre.

KENNETH STORDALEN (1980)

Ved bruk av ubrent leire, skaper Kenneth Stordalen større vegg-installasjoner som blir temporære, stedsspesifikke arbeider. Leiretegnningene består av en rekke punkter laget av våt leire, som til sammen konstruerer et presist, geometrisk mønster. For en betrakter kan arbeidene hans fremstå som kryptiske tegn fra en svunnen sivilisasjon. Prosessen er en viktig del av det ferdige arbeidet, både gjennom spor etter vann som renner fra den våte leiren, og av at leiren etter hvert blir helt tørr, og noen av punktene faller ned på gulvet og går tilbake til sin opprinnelige form; støv. Gjennom installasjonene utforsker Stordalen begreper som transformasjon og materialitet, og spiller på kontrasten mellom det hverdagslige og det opphøyde.

Kenneth Stordalen bor og arbeider i Kongsberg. Han er utdannet ved Kunst- og designhøgskolen i Bergen.

SIGRID HØYFORSSLETT BJØRBÆK (1980)

Sigrid Høyforsslett Bjørbæk arbeider med tykkere, blåste glassobjekter der overflaten bearbeides gjennom graving, sandblåsing og ulike slipeteknikker. Hun utforsker persepsjonen av glass som materiale, og kombinerer gjerne en stram form med illusjonen av det organiske. Glass er et amorft stoff, både flytende og fast, og slik uformelig/formløst. Bjørbæk er opptatt av overgang og transformasjon, og leker gjerne med denne strukturløse tilstanden symbolsk og assosiativt. Hun er interessert i anomi og det grenseoverskridende, og vil problematisere tendensen til å tolke verden utfra dikotomier.

Sigrid Høyforsslett Bjørbæk er født og oppvokst i Bodø, men tilbragte nesten ti år på Svalbard før hun tok sin glassutdannelse ved Riksglasskolan i Sverige.

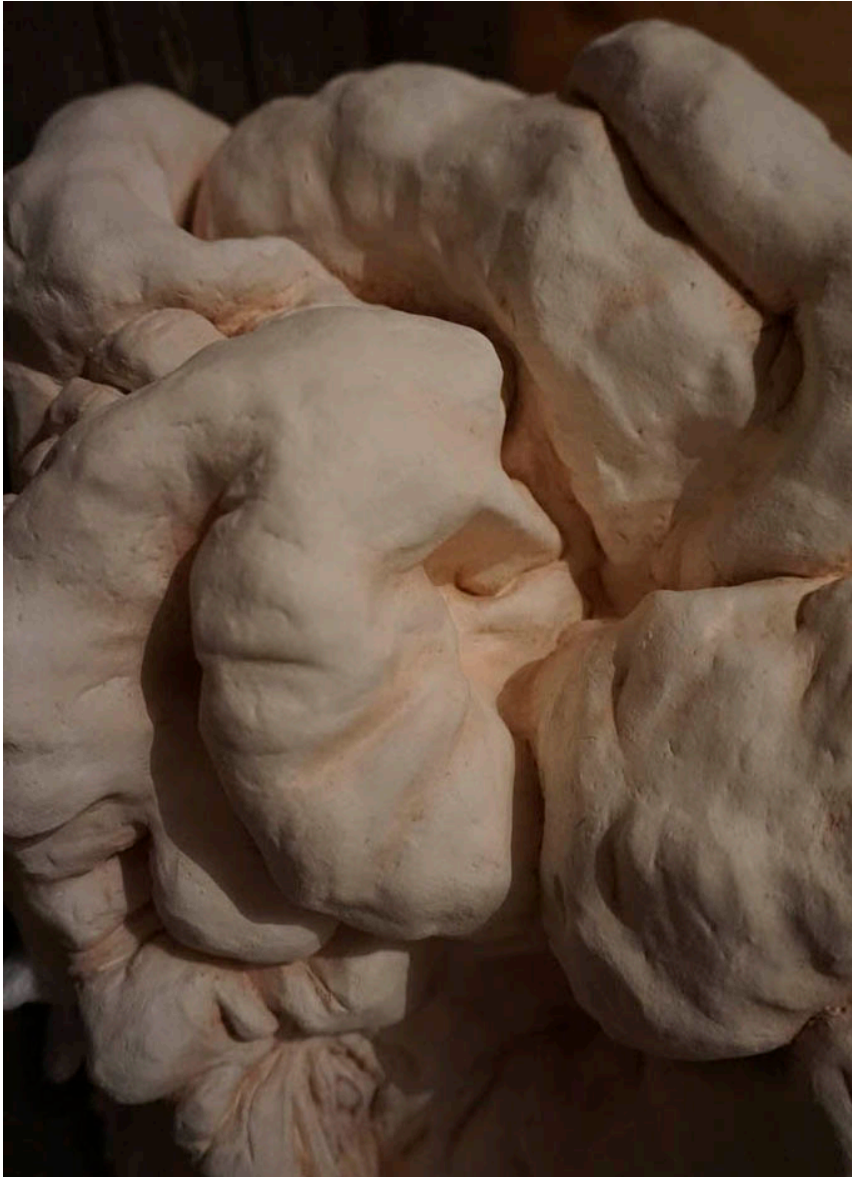
MARTIN WOLL GODAL (1982)

Noe av det mest menneskelige som finnes er å bygge. Vi bygger barrierer og beskyttelser, dører som kan åpnes, broer, hus, skur, bad, veier. Vi bygger landskaper, hager og urbane strukturer. Arkitektur. Samtidig bygger vi sosiale relasjoner og vi bygger utdanning. Alt vi bygger er ikke nødvendigvis rasjonelt ved første øyekast. Det bygges kontinuerlig erfaringsgrunnlag og følelser, abstrakte konstruksjoner eller utydelige representasjoner. Sanseerfaringer og opplevelser. Skulpturer. Bit for bit settes sammen til ulike strukturer, rom og volumer.

Volum, plassen noe tar. Fysisk så vel som psykisk. Godal utforsker volumer gjennom et sett begreper og materialer. I hovedsak rytme og moduler, leire og keramikk, farge, arkitektur, skulptur og landskap. Moduler er framtrede virkemiddel i arbeidene. De blir byggesteiner i større konstruksjoner. De inviterer til lokale tilpasning. Installasjoner kan bygges i forhold til omgivelsene, og bygges om for å passe nye steder. Romlige intervensjoner som kan erobre et sted eller gjøre det omkringliggende til en del av seg. Det skapes muligheter for å binde ulike rom sammen på ulike steder samtidig eller gjennom tid.

Godal er utdannet ved KHiB og bor og arbeider i Bergen.

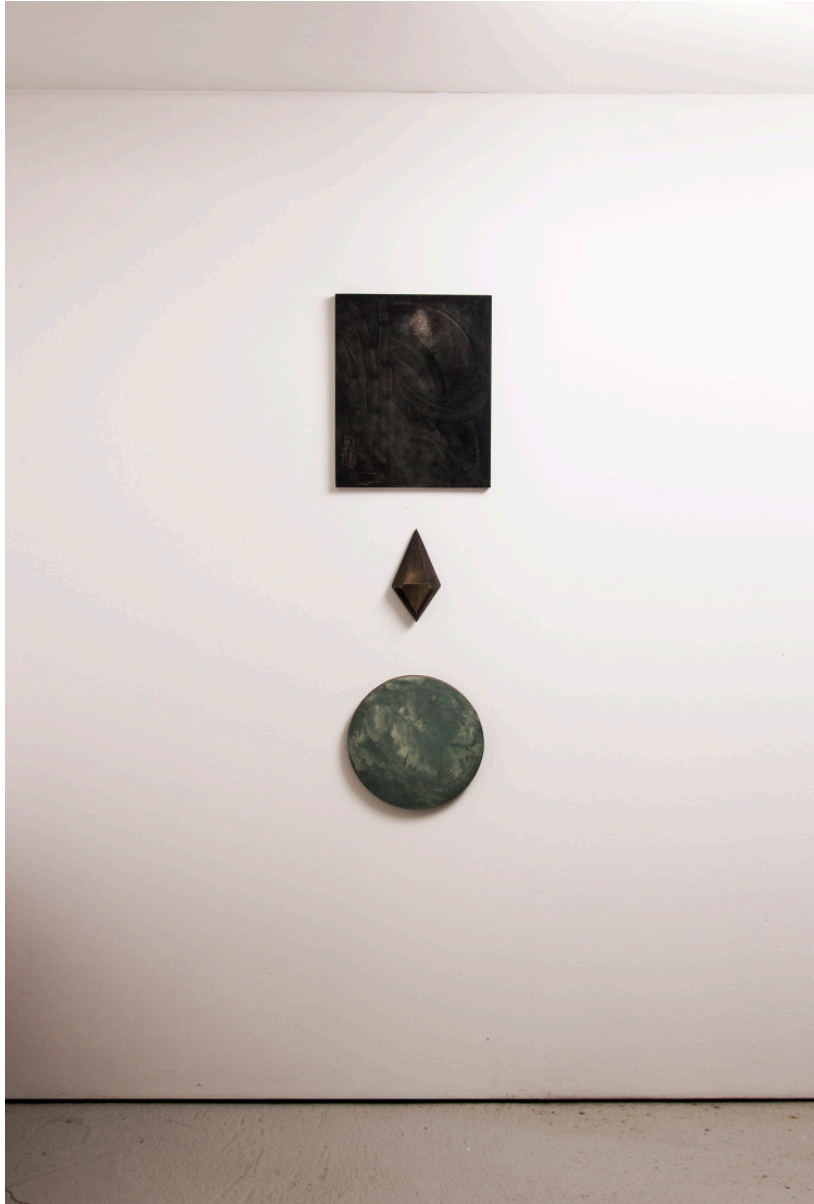

KAMILLA SAJETZ MATHISEN (1976)

Kamilla Sajetz Mathisen jobber i hovedsak med keramisk skulptur og installasjon, der hun tilnærmer seg mennesket som biologisk og mytologisk vesen. Leiren bærer i seg evnen til vesensforandring der materialet i seg selv blir meningsbærende gjennom sin representasjon av flere verdener, noe Mathisen benytter seg av i sine arbeider. Keramikkens historie, dens tette mytologiske tilknytning til menneskekroppen og dens spennvidde innenfor mulighetene til form, endring av form og mangel på form, samt materialets iboende paradoksalitet som både tidløst og forgjengelig, blir i verkene metaforer på den menneskelige tilstand.

Kamilla Sajetz Mathisen kommer fra Sørfold i Nordland, men hun bor og arbeider i Bergen, hvor hun også er utdannet ved Kunst- og designhøgskolen.

JOHANNES ENGELSEN ESPEDAL (1988)

Johannes Engelsen Espedal sine arbeider oppstår i uventede sammenhenger mellom materialer – funnede elementer og det selvlagede. Gjennom en fri bevegelse med materialer og objekter, i drift mellom maleri, skulptur og installasjon, føres elementene inn i et dynamisk spill hvor balansen er prekær og danner hverandres overganger. Håndverk og komposisjon muliggjør for Espedal en oppløsning av eksisterende ideer om objektene, der materialet er fristilt og ideene inngår i prosesser med rom for mange ulike utfall. Det hele er en søken etter komposisjon som spiller på en tvetydighet, en materiell tyngde kombinert med en svevende letthet.

JAN-EGIL FINNE (1980)

Jan-Egil Finne er nyutdannet fra Kunst- og Designhøyskolen i Bergen, og jobber med skulptur, performance og tegning. Hans arbeider er prosessorienterte og omfavner kroppens ubevisste, spontane og erotiske dimensjoner. Ofte inneholder arbeidene preg av en konsentrasjon som grenser mot besettelsen, i et ønske om å gi det ukontrollerbare spillerom.